

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-2922/2025-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Lenke Ćorić, predsjednice vijeća, Gordana Zubaka, suca izvjestitelja i Ivane Mlinarić, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja KAČIĆ I BRBORA, odvjetničko društvo j.t.d. Zagreb, Ulica Ivana Banjavčića 5, OIB: 71034689472, kojeg zastupa punomoćnik Hrvoje Ladan, odvjetnik u Zagrebu, Metalčeva 5, protiv tuženika VRBOVSKO EKO ENERGIJA d.o.o. u stečaju, Vrbovsko, Tvornička ulica 31, OIB: 30557421377, kojeg zastupa punomoćnik Filip Grgurić, odvjetnik u Rijeci, Ante Starčevića 5, radi isplate, odlučujući o žalbi tuženika protiv presude Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-652/2024-10 od 13. svibnja 2025., u sjednici vijeća održanoj 16. prosinca 2025.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-652/2024-10 od 13. svibnja 2025. u točki I. izreke u dijelu kojim je tuženiku naloženo platiti tužitelju iznos od 11.619,87 EUR sa zateznim kamatama tekućim na taj iznos od 11. prosinca 2021. po stopi od 5,61% godišnje do 31. prosinca 2021., od 1. siječnja 2022. po stopi od 5,49% godišnje do 30. lipnja 2022., od 1. srpnja 2022. po stopi od 5,31% godišnje do 31. prosinca 2022., od 1. siječnja 2023. po stopi od 5,50% godišnje do 30. lipnja 2023., od 1. srpnja 2023. po stopi od 7,00% godišnje do 31. prosinca 2023., od 1. siječnja 2024. po stopi od 7,50% godišnje do 30. lipnja 2024., od 1. srpnja 2024. po stopi od 7,25% godišnje do 31. prosinca 2024., a od 1. siječnja 2025. po stopi od 6,15% godišnje, a u slučaju promjene kamatne stope, po stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja uvećano za tri postotna poena.

II. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-652/2024-10 od 13. svibnja 2025. u dijelu točke I. izreke i točki II. izreke i sudi:

1. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev u dijelu kojim je tužitelj zahtijevao da se tuženiku naloži platiti tužitelju iznos od 21.560,83 EUR s pripadajućim zateznim kamatama.

2. Nalaže se tuženiku u roku 15 dana naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 860,01 EUR.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom naloženo je tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 33.180,70 EUR s pripadajućim zateznim kamatama (točka I. izreke) i naloženo je tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 2.457,18 EUR sa zateznim kamatama (točka II. izreke).

2. Prvostupanjski sud je tako odlučio jer je na temelju rezultata provedenog dokaznog postupka utvrdio da je osnovan tužbeni zahtjev u iznosu od 33.180,70 EUR s pripadajućim zateznim kamatama po osnovi tražbine za obavljene usluge zastupanja tuženika od strane tužitelja, kao odvjetnika. Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je, u parničnom postupku pred Trgovačkim sudom u Rijeci pod poslovnim brojem Povrv-268/2019 (potom P-610/2022, sada P-342/2024), tužitelj zastupao tuženika na dva ročišta od 30. lipnja 2021. i 28. listopada 2021. odnosno pružio je usluge zastupanja tijekom posljednjih šest mjeseci prije otvaranja stečajnoga postupka nad tuženikom u svezi sa zaštitom i ostvarenjem prava dužnika koja ulaze u stečajnu masu. Imajući u vidu vrijednost predmeta spora u navedenom parničnom postupku, kako ju je utvrdio prvostupanjski sud u ovom postupku sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 142/12) koja je bila na snazi u vrijeme poduzimanja predmetnih radnji, kao i u vrijeme otvaranja stečajnoga postupka nad tuženikom, prvostupanjski sud je pobijanom presudom naložio tuženiku platiti tužitelju utuženi iznos.

3. Tuženik je podnio žalbu protiv navedene presude zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava s prijedlogom da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje odnosno, podredno, preinači i odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan. Žalitelj je istaknuo da tužitelj nije izdao račun za izvršene odvjetničke usluge tuženiku i da u svezi s tim sud nije obrazložio zbog čega je smatrao da tužitelj ima pravni interes postaviti kondemnatorni tužbeni zahtjev prema tuženiku, odnosno zbog čega je smatrao da tužitelj uopće ima pravni interes za podnošenjem tužbe bez da je prethodno izdao račun tuženiku. Nadalje, u žalbi je navedeno da tuženik nije bio nalogodavac, već je nalogodavac bio pravni prednik tuženika jer je tuženik stečajni dužnik (VRBOVSKO EKO ENERGIJA d.o.o. u stečaju) a osoba koja je bila nalogodavac VRBOVSKO EKO ENERGIJA d.o.o. (pravni prednik tuženika). Stoga je žalitelj stajališta da je potpuno pogrešan zaključak suda u pobijanoj presudi kako je tuženik bio nalogodavac tužitelju kao nalogoprimcu pa je zbog toga pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje u pobijanoj presudi i pogrešno primijenjeno materijalno pravo (čl. 763. Zakona o obveznim odnosima). Mišljenja je da tužitelj nije u smislu odredbe čl. 156. st. 1. t. 3. Stečajnoga zakona („Narodne novine“ broj: 71/15, 104/17, 36/22 i 27/24; dalje: SZ) poduzimao predmetne radnje u korist stečajnoga dužnika. Također, prvostupanjski sud je u pobijanoj presudi sam utvrdio vrijednost predmeta spora na ukupno 216.027.308,29 kn, navodno, na temelju uvida u spis te je pritom potpuno ignorirao nepravomoćnu presudu Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-342/2024 u kojoj je u točki 27. obrazloženja navedeno „da je od podneska-protutužbe ovdje tužitelja od 22. svibnja 2022. sud uzeo u obzir vrijednost predmeta spora po protutužbi od 100.000,00 kn / 13.172,28 EUR, pa da je ukupna vrijednost

predmeta spora od tada do otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom iznosila 3.502.308,29 kn / 464.838,19 EUR. Konačno, osporio je presudu i zbog pogrešno dosuđene kamate tužitelju jer da bi pao u zakašnjenje, morao je imati dospjeli račun izdan od strane tužitelja.

4. Odgovor na žalbu nije podnesen.

5. Žalba je djelomično osnovana.

6. Pobijana presuda ispitana je u skladu s odredbom čl. 365. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 i 155/23; dalje: ZPP) pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11. 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

7. U ovoj pravnoj stvari predmet spora je tužiteljev zahtjev za isplatu iznosa od 33.180,70 EUR na ime nagrade za odvjetničko zastupanje tuženika u parničnom postupku pred Trgovačkim sudom u Rijeci poslovni broj Povrv-268/2019, potom P-610/2022, sada P-342/2024.

8. Iz spisa proizlazi kako je prvostupanjski sud u ovom postupku utvrdio:

- da je tužitelj zastupao tuženika u predmetu koji se vodio pred tim sudom pod poslovnim brojem Povrv-268/2019 (potom P-610/2022, sada P-342/2024) po tužbi (prijedlogu za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave) tužitelja Hrvatske šume d.o.o. radi isplate iznosa od 3.402.308,29 kn, kao i po protutužbi tuženika protiv Hrvatske šume d.o.o. radi utvrđenja da nije raskinut Ugovor o prodaji drvene sječke ili ogrjevnog drva od 14. prosinca 2015.,

- da je nad tuženikom otvoren stečajni postupak na temelju rješenja tog suda poslovni broj St-598/2021-12 od 10. prosinca 2021.,

- da je tužitelju prestala punomoć za zastupanje sukladno čl. 101. st. 2. ZPP-a odnosno danom otvaranja stečajnoga postupka 10. prosinca 2021.,

- da je tužitelj u ovom postupku zahtijevao isplatu nagrade za zastupanje tuženika u navedenom parničnom postupku i to za zastupanje na dva ročišta 30. lipnja 2021. i 28. listopada 2021.

- uvidom u zapisnike s navedenih ročišta (list 36.-42. i 50.-57. spisa) da je na tim ročištima bio prisutan tužitelj kao punomoćnik tuženika te da su na tim ročištima izvedeni dokazi saslušanjem svjedoka,

- da su navedene radnje poduzete šest mjeseci prije otvaranja stečaja nad tuženikom u svezi sa zaštitom i ostvarenjem prava dužnika koja ulaze u stečajnu masu,

- da vrijednost predmeta spora u postupku Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-342/2024 po tužbi Hrvatske šume d.o.o. iznosi 3.402.308,29 kn, a po protutužbi tuženika, po osnovi protutužbenog zahtjeva na utvrđenje da nije raskinut Ugovor o prodaji drvene sječke, iznosi 212.625.000,00 kn,

- da tužitelj nije izdao račune tuženiku za navedene usluge.

9. Nisu osnovani tuženikovi žalbeni navodi kojima je povezivao tužiteljjev pravni interes za podnošenje tužbe u ovoj pravnoj stvari s činjenicom da tužitelj nije izdao račun za pružene odvjetničke usluge tuženiku. Prema odredbi čl. 18. st. 3. Zakona o odvjetništvu („Narodne novine“ broj: 9/94, 117/08, 50/09, 75/09, 18/11, 126/21 i 98/25; dalje: ZO) tužitelj je dužan stranci izdati račun nakon izvršene usluge, a u slučaju otkaza ili opoziva u roku od 30 dana od dana otkaza ili opoziva punomoći. Međutim, ako odvjetnik tako ne postupi, on nije prekludiran u pravu na naplatu odvjetničke usluge, jer gubitak prava zbog nastupa određenih činjenica mora biti propisan zakonom, što ovdje nije slučaj. Zakon o odvjetništvu ne sadržava odredbu o tome da ako odvjetnik ne izda račun u navedenim rokovima, gubi pravo na naplatu pruženih usluga. Pravo tužitelja na nagradu ovisi o izvršenju ugovorne obveze, a ne o tome je li izdao račun za obavljene radnje zastupanja. Upravo zbog činjenice da tužitelj nije izdao račun tuženiku za pružene usluge, on je imao pravni interes u ovom postupku podnijeti kondemnatornu tužbu protiv tuženika. Odvjetnik u smislu odredbe čl. 18. st. 1. ZO-a ima pravo na nagradu za svoj rad.

10. Nadalje, žalitelj pogrešno smatra da je prvostupanjski sud pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje jer on nije bio nalogodavac tužitelju. Naime, odredbom čl. 219. SZ-a propisano je da se nakon otvaranja stečajnoga postupka uz tvrtku ili naziv dužnika na poslovnom papiru dodaje oznaka „u stečaju“ s naznakom novih brojeva računa preko kojih se obavlja poslovanje dužnika iz članka 217. ovoga Zakona. Dakle, radi se o istoj osobi, uz čiju je tvrtku nakon otvaranja stečaja dodana oznaka „u stečaju“, koja je ovlastila tužitelja zastupati je u navedenom parničnom postupku.

11. S obzirom na to da je nad tuženikom otvoren stečajni postupak 10. prosinca 2021., pravilno je prvostupanjski sud, uvidom u zapisnike s ročišta 30. lipnja 2021. i 28. listopada 2021. u spomenutom parničnom postupku, utvrdio kako je tužitelj na tim ročištima zastupao tuženika. Prema tome, navedene radnje poduzete su sukladno odredbi čl. 156. st. 1. t. 2. SZ-a u posljednjih šest mjeseci prije otvaranja stečajnoga postupka nad tuženikom i ovaj sud prihvaća utvrđenje prvostupanjskog suda da je tužitelj zastupanjem tuženika na tim ročištima pokušao otkloniti utuženu novčanu tražbinu tužitelja Hrvatske šume d.o.o. prema tuženiku pa stoga nema dvojbe da su pružene usluge tužitelja kao odvjetnika bile u vezi sa zaštitom i ostvarenjem prava stečajnoga dužnika koja ulaze u stečajnu masu. Nadalje, i podnošenje protutužbe u tom postupku, koju je tužitelj podnio po nalogu tuženika, u vezi je sa zaštitom i ostvarenjem prava dužnika koja ulaze u stečajnu masu jer da je tuženik u tom postupku uspio s protutužbom to bi dovelo do povećanja njegove stečajne mase.

12. Slijedom navedenog, pravilno je prvostupanjski sud utvrdio da je tužitelj u navedenim postupku ispunio svoju ugovornu obvezu, odnosno da je zastupao tuženika na ročištima za koje traži naknadu. Na tako utvrđeno činjenično stanje prvostupanjski sud je pravilno primijenio odredbu čl. 776. st. 1. ZO-a prema kojoj je tuženik kao nalogodavac u obvezi tužitelju kao nalogoprimcu isplatiti naknadu nakon obavljenog posla u utuženom iznosu.

13. Međutim, u odnosu na tuženikovo osporavanje visine tužbenog zahtjeva u ovoj pravnoj stvari, napominje se da je Trgovački sud u Rijeci u točki 27. obrazloženja presude poslovni broj P-342/2024 (list 87. - 90. spisa) naveo da je od podneska-protutužbe od 22. svibnja 2022. uzeo u obzir vrijednost predmeta spora po protutužbi od 100.000,00 kn / 13.172,28 EUR pa je od tada vrijednost predmeta spora iznosila 464.836,19 EUR / 3.502.308,29 kn (3.402.308,29 kn po tužbi i 100.000,00 kn po protutužbi) te je na temelju tako utvrđene vrijednosti predmeta spora odlučio o troškovima u tom postupku. Stoga je u ovom postupku, prilikom odlučivanja o visini tužbenog zahtjeva, koja je ovisila o vrijednosti predmeta spora u navedenom prvostupanjskom postupku, prvostupanjski sud trebao uzeti u obzir utvrđenje vrijednosti predmeta spora u iznosu od 464.836,19 EUR / 3.502.308,29 kn kako je navedeno u presudi Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-342/2024.

14. Imajući u vidu da je vrijednost predmeta spora u navedenom postupku utvrđena u iznosu od 464.836,19 EUR / 3.502.308,29 kn, primjenom tada važeće Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 148/09 i 142/12; dalje: Tarifa), za svako od dva navedena ročišta određena je nagrada od 3502 boda. Kako je vrijednost boda tada iznosila 10,00 kn, to znači da za zastupanje na ročištima 30. lipnja 2021. i 28. listopada 2021., na kojima se raspravljalo o glavnoj stvari, tužitelju pripadala naknada za zastupanje u iznosu od po 35.020,00 kn što preračunato u eure iznosi 4.647,95 EUR. Zato je tužitelj osnovano zatražio naknadu troškova za zastupanje na tim ročištima, koja sukladno vrijednosti predmeta spora u tom postupku po pojedinoj radnji iznosi po 4.647,95 EUR odnosno ukupno 9.295,90 EUR uvećano za PDV u iznosu od 2.323,97 EUR sukladno Tbr. 9/1 i Tbr. 42. Tarife, što sveukupno iznosi 11.619,87 EUR. Stoga je u tom dijelu pravilno prvostupanjski sud prihvatio tužbeni zahtjev i na temelju odredbe čl. 776. st. 1. ZOO-a naložio tuženiku platiti tužitelju taj iznos, dok je u preostalom dijelu odnosno za iznos od 21.560,83 EUR, zbog navedenih razloga glede pogrešne ocjene prvostupanjskog suda u pobijanoj presudi o vrijednosti predmeta spora u spomenutoj parnici Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-342/2024, valjalo odbiti kao neosnovan tužbeni zahtjev.

15. Prema Tbr. 48. t. 5. tada važeće Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika naplata odvjetničke usluge u svim postupcima, osim kaznenim ili prekršajnim, dospijeva okončanjem ovršnog postupka ili pravomoćnim okončanjem postupka ukoliko se ne provodi ovrha, otkazom punomoći, opozivom punomoći ili raskidom ugovora o zastupanju. Kako je tužitelju punomoć otkazana otvaranjem stečajnoga postupka nad tuženikom, suprotno žalbenim navodima tuženika, primjenom citirane odredbe Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, dospjela je tužiteljeva utužena tražbina.

16. U pogledu troškova ovog parničnog postupka, odredbom čl. 154. st. 2. ZPP-a propisano je da ako su stranke djelomično uspjele u parnici, sud će najprije utvrditi postotak u kojemu je svaka od njih uspjela, zatim će od postotka one stranke koja je u većoj mjeri uspjela oduzeti postotak one stranke koja je u manjoj mjeri uspjela, nakon toga će utvrditi iznos pojedinih i iznos ukupnih troškova stranke koja je u većoj mjeri uspjela u parnici koji su bili potrebni za svrhovito vođenje postupka te će toj stranci odmjeriti naknadu dijela takvih ukupnih troškova koji odgovara postotku

koji je preostao nakon navedenog obračuna postotaka u kojima su stranke uspjele u parnici. Omjer uspjeha u parnici ocjenjuje se prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu, vodeći računa i o uspjehu dokazivanja u pogledu osnove zahtjeva.

17. Tužitelj je u ovoj pravnoj stvari s osnovom u postupku uspio u cijelosti (100%), a s visinom u omjeru od 35%, dakle, tužitelj je uspio u većoj mjeri u parnici. Naime, tužitelj je u parnici uspio u omjeru od 67,50%, a tuženik u omjeru od 32,50%.

18. Nakon što se na temelju odredbe čl. 154. st. 2. ZPP-a od postotka uspjeha tužitelja (koji je u većoj mjeri uspio) odbije postotak uspjeha tuženika u ovom postupku, tužitelju je valjalo dosuditi parnični trošak u omjeru od 35% ($67,50 - 32,50 = 35,00$).

19. S obzirom na to da je pobijanom presudom utvrđen trošak tužitelja u iznosu od 2.457,18 EUR, tužitelju je primjenom odredbe čl. 154. st. 2. ZPP-a valjalo dosuditi 35% od tog iznosa, a to je iznos od 860,01 EUR.

20. Slijedom navedenog, ovaj sud je na temelju odredbe čl. 368. st. 1. i čl. 373. t. 3. ZPP-a odlučio kao u točkama I. i II. izreke ove presude.

Zagreb, 16. prosinca 2025.

Predsjednica vijeća
Lenka Ćorić

Broj zapisa: **9-30880-a89a4**

Kontrolni broj: **08f11-e3e4c-3e486**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.